

KIMBERLEY TJIN THAM SJIN (24)

Medewerker afdeling internationale
betrekkingen bij de overheid

«Als ik vertel over mijn geaardheid is de eerste reactie altijd: 'Val jij op vrouwen? Dat kun je helemaal niet zien!' Op mijn veertiende kreeg ik voor het eerst interesse in vrouwen. Ik wist niet wat ik met dat gevoel moest, dus zocht ik naar informatie op internet. Zo belandde ik op een chatsite voor lesbische meisjes. Daar ontmoette ik mijn eerste vriendin. Al snel ontdekten klasgenoten dat ik op meisjes viel. Ze sloten me buiten. Ik raakte veel vriendinnen kwijt. Met mijn moeder kon ik daar niet over praten, want zij wist van niets. Ik ben Indonesisch-Surinaams en in onze cultuur is homoseksualiteit taboe. Er wordt gedaan alsof het niet bestaat. Daarbij komt dat ik enig kind ben en mijn moeder zich altijd had voorgesteld dat ik thuis zou komen met een leuke man met wie ik kinderen zou krijgen. Toen mijn vriendinnetje en ik ruzie hadden en ze steeds aan de deur kwam, vertelde ik met veel moeite dat ze mijn vriendin was. Mijn moeder was kwaad. Contact werd verboden. Een jaar lang heeft mijn moeder me gecontroleerd. Ze belde soms wel twintig keer op een dag. Leuke dingen doen was er niet meer bij. Ik voelde me opgesloten en diep ongelukkig. Het werd zelfs zo erg dat ik niet meer at en mijn bed niet meer uit kwam. Ik sloot mezelf op in de badkamer en had geen zin meer in het leven. Toen beseftte mijn moeder dat het zo niet langer ging. Ze schoof een briefje onder de badkamerdeur door met 'We moeten praten' erop. Dat praten hebben we eigenlijk niet gedaan. Het onderwerp werd doodgezwegen, maar ik kreeg meer vrijheid. Pas vijf jaar na mijn coming-out begon mijn moeder mijn geaardheid te accepteren. Gek genoeg ben ik niet boos op haar. Ik geloof heel erg in het positieve. Door alles wat ik heb meegemaakt ben ik geworden wie ik ben. Ik sta midden in het leven en zet me in voor het Girl Power Team, een groep vrouwen uit verschillende culturen die allemaal op vrouwen vallen. We organiseren events en zetten ons in voor bewustwording en acceptatie.»

«Bij ons wordt gedaan
alsof HOMOSEKSUALITEIT
NIET BESTAAT»

IKRAM DARAAOUI (30)

**Bioloog en medewerker
van Stichting LetsBeOpen!**

«De problemen begonnen op mijn dertiende, toen ik verliefd werd op een meisje. Ik woonde in Marokko en was heel open over mijn gevoelens. Maar mijn ouders zeiden dat ik er niet over mocht praten. In Marokko is homoseksualiteit een zonde waar je zelfs om gedood mag worden. Op school probeerde ik met docenten in discussie te gaan over homoseksualiteit en de Islam. Mijn leraren belden vaak naar mijn ouders en zeiden dat ik 'foute vragen' stelde. Dan kreeg ik thuis op mijn kop.

Toen ik ouder werd, ging het echt mis. Ik studeerde in Parijs en had openlijk relaties met vrouwen. Mijn familie in Parijs klaagde bij mijn ouders. Mijn vader was woest en bracht mij met geweld terug naar Marokko. Zes maanden lang sloot hij mij op in een kamer in ons huis. Soms kreeg ik niet eens te eten. Hij sloeg me en zei dat ik moest veranderen en dat ik een schande was voor de familie. Ik begreep het niet. Wat had ik verkeerd gedaan? Hoe moest ik veranderen? Niet het lichamelijke, maar het geestelijke geweld was het zwaarste. Het beeld dat ik had van mijn vader als lieve man, klopte niet meer. Hij was een vreemde geworden. Mijn moeder heeft stiekem geregeld dat ik kon vluchten. Ze kocht een ticket naar Nederland omdat ze had gehoord dat de mensen er tolerant zijn. Zo arriveerde ik acht jaar geleden in Zwolle. Ik leerde de taal en bouwde een nieuw bestaan op. Toen mijn oudere broer ontdekte dat ik in Nederland was, begon hij me te bedreigen. Hij stond zelfs een keer voor mijn deur. Gelukkig was ik toen niet thuis. Nu heb ik al een tijd niets van hem gehoord.

Mijn verhaal is heftig, maar ik blijf positief. Wat moet je anders? Voor Stichting LetsBeOpen! zet ik me in voor vrouwen zoals ik. Ik adviseer vrouwen altijd voor zichzelf te kiezen. Kies je voor je familie, dan blijven zij zich altijd schuldig voelen, omdat ze voelen dat je ongelukkig bent. Doe je coming-out in een veilige omgeving en laat vrienden weten dat je het gaat vertellen.»

BLOES (BY
MALENE BIRGER)

«Mijn vader sloot
me op, MAAR
MIJN MOEDER HIELP
ME VLUCHTEN»